

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători:

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu, Iurie Bejenaru,
Tatiana Răducanu, Iuliana Oprea

examinînd recursul declarat de Vîzîi Anatolie, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Vîzîi Anatolie către Cebotari Maria privind revindecarea lotului de teren acaparat ilegal, înlăturarea obstacolelor de folosire a terenului și încasarea prejudiciului și către Primăria s. Hagimus privind obligarea efectuării măsurărilor repetate în natură a sectoarelor de teren și cererea reconvențională a Mariei Cebotari către Vîzîi Anatolie privind revindecarea bunului din posesie nelegitimă, înlăturarea obstacolelor la folosirea terenului și încasarea prejudiciului cauzat,

împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 11 aprilie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 23 iulie 2009 Vîzîi Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Hagimus, r-l Căușeni și Mariei Cebotari cu privire la anularea Titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren, revendicarea bunului, obligarea înlăturării obstacolelor, încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii Vîzîi Anatolie a indicat că, la 22 iunie 2000, a încheiat cu Sandu Galina contract de vânzare-cumpărare conform căruia a cumpărat teren agricol cu suprafața 1,0501 ha situat în extravilanul satului Hagimus, r-l Căușeni ce i-a aparținut în baza Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat de Primăria satului Hagimus la 2 martie 2000.

În scopul stabilirii hotarelor terenului cumpărat, s-a adresat Primăriei s. Hagimus, r-l Căușeni pentru a efectua măsurările în natură a terenului. În rezultatul efectuării măsurărilor s-a stabilit că lungimea terenului este de 193 metri, însă conform titlului urma să fie 212 metri, suprafața de 0,01 ha fiind acaparată ilegal de Cebotari Maria.

Pîrîta Cebotari Măria deține în proprietate în baza Titlului eliberat de Primăria Hagimus terenul adiacent cu lungimea de 247,5 metri.

Susține reclamantul că Primăria a eliberat nejustificat Mariei Cebotari Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, inclusiv cu dimensiunile greșite,

însă nu a întreprins măsuri de anulare a Titlului și revendicarea terenului ce îi aparține. Indică că Cebotari Maria deține ilegal o suprafață din terenul ce-i aparține lui și nu dorește să-l restituie, iar de la soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară se eschivează.

Mai indică reclamantul că, prin acțiunile sale ilegale, pârîta Cebotari Maria i-a pricinuit prejudiciu material în mărime de 2 000 lei și moral în mărime de 3 000 lei.

Cere, Vîzîi Anatolie declararea nulă a Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat pe numele Mariei Cebotari, revendicarea lotului de pămînt, obligarea pârîtei să nu-i creeze obstacole în folosirea terenului, respectarea dreptului de vecinătate, încasarea prejudiciului material și moral și cheltuielilor de judecată.

La 06 noiembrie 2009 Vîzîi Anatolie a depus cerere de concretizare a pretențiilor, în care a invocat că, a aflat că Primăria Hagimus, în anul 1995, a eliberat Liubei Novruzov Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu o lungime mai mare decît altor proprietari.

Novruzov Liuba a înstrăinat terenul Mariei Cebotari, care la moment deține ilegal o parte de teren ce îi aparține lui cu drept de proprietate.

Consideră că, Primăria satului Hagimus, urmează să efectueze măsurările conform deciziei Comisiei Funciare din 26 noiembrie 1993.

Cere, Vîzîi Anatolie declararea nulă a Titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.041894 eliberat pe numele Liubei Novruzov prin decizia Primăriei Hagimus nr.7/4 din 15 martie 1995 înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Căușeni cu numărul cadastral 2717114001, prin decizia nr.29 din 15 iunie 2000, obligarea Primăriei Hagimus să efectueze măsurările în natură a terenului conform deciziei Comisiei Funciare din 26 noiembrie 1993, revendicarea lotului de pămînt, obligarea Mariei Cebotari să nu creeze obstacole în folosirea terenului de pămînt, respectarea dreptului de vecinătate, încasarea prejudiciului material și moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 02 noiembrie 2009 acțiunea a fost admisă. S-au declarat nule Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.041894 eliberat Liubei Novruzov prin decizia Primăriei Hagimus nr.7/4 din 15 martie 1995 asupra terenului cu numărul cadastral 2717114001, Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat Liubei Novruzov prin decizia nr.29 din 15 iunie 2000 asupra terenului cu numărul cadastral 2717114063. S-a obligat Primăria Hagimus să efectueze măsurarea repetată în natură a sectoarelor de teren-proprietate privată a lui Vîzîi Anatolie și Cebotari Maria în limitele suprafețelor și dimensiunilor loturilor atribuite anterior prin decizia nr.7/4 din 15 martie 1995 cu eliberarea Titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren. S-a revendicat din posesia Mariei Cebotari în favoarea lui Vîzîi Anatolie porțiunea de teren acaparată ilegal. S-a obligat Maria Cebotari să nu creeze pe viitor lui Vîzîi Anatolie obstacole în exploatarea terenului. S-a încasat de la Cebotari Maria în beneficiul lui Vîzîi Anatolie cheltuielile de judecată în sumă de 1310 constituită din taxa de stat 400 lei, servicii de asistență juridică în mărime de 550 lei, cheltuieli de transport în sumă de 300 lei și 60 lei alte cheltuieli.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 28 ianuarie 2010 apelul declarat de Cebotari Maria a fost admis, a fost casată hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 02 noiembrie 2009 și restituită pricina spre rejudecare în aceeași instanță.

La 27 aprilie 2010 Cebotari Maria a depus acțiune reconvențională împotriva lui Vîzîi Anatolie cu privire la anularea Titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale Cebotari Maria a invocat că, în anul 1999 a cumpărat de la Novruzov Liuba lot de pământ cu suprafața 1,0397 ha, nr.cadastral 271711400 cu lungimea de 245,43-244,38 metri și lățimea 42,54-43,35 metri.

La 22 iunie 2000 Vîzîi Anatol a cumpărat de la Sandu Galina lot de pământ cu suprafața de 1,0501 ha cu lungimea 212 metri, unde erau întărite hotare, iar hotarele s-au păstrat pînă în 2008, iar Vîzîi Anatolie pe parcursul a 8 ani nu a avut pretenții față de ea, fiind omis de către el termenul de prescripție. Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral 2717114001 și contractul de cumpărare-vînzare au fost înregistrate la Oficiul Cadastral Teritorial Căușeni în anul 1999. Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu numărul cadastral 2701114063 din 22 iunie 2000 a fost eliberat greșit în legătură cu înregistrările masive. Mai indică Cebotari Maria că, prin acțiunile lui Vîzîi Anatolie, i-au fost pricinuite pagube materiale în sumă de 2 000 lei și cheltuieli de judecată în sumă de 1 500 lei.

Cere, Cebotari Măria declararea nulă a Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu numărul cadastral 2717114063, recunoașterea Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu numărul cadastral 211714001, încasarea prejudiciului material în mărime de 18 000 lei și cheltuielilor de judecată.

La 22 iunie 2010 Primăria satului Hagimus, raionul Căușeni a depus cerere prin care a solicitat anularea Titlurilor de autentificare a dreptului deținătorilor de teren de pe cîmpurile cu numerele cadastrale 2717113, 1717114 în baza măsurărilor efectuate de șeful serviciului relații funciare și cadastru a raionului Căușeni V.Vartic în baza deciziei Consiliului sătesc din 18 februarie 2010.

Prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 23 iunie 2010 acțiunea inițială și acțiunea reconvențională au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 30 septembrie 2010 apelul declarat de către Cebotari Maria a fost respins, iar apelul declarat de Vîzîi Anatolie admis, hotărîrea primei instanțe casată și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea reconvențională a fost respinsă și admisă acțiunea inițială.

S-au declarat nule Titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.041894 eliberat Liubei Novruzov prin decizia Primăriei satului Hagimus, raionul Căușeni nr.7/4 din 15 martie 1995 asupra terenului cu numărul cadastral 2717114001 și nr.29 din 15 iunie 2000 asupra terenului cu numărul cadastral 17114063. S-a obligat Primăria satului Hagimus, raionul Căușeni să efectueze măsurarea repetată a terenurilor proprietate privată a lui Vîzîi Anatolie și Cebotari Maria în limitele uprafețelor și dimensiunilor loturilor atribuite anterior prin decizia Primăriei Hagimus 7/4 din 15.06.2000 cu eliberarea Titlurilor de autentificare a drepturilor deținătorilor de teren respective. S-a revendicat din posesia ilegală a Mariei Cebotari în favoarea lui Vîzîi Anatolie porțiunea de teren acaparată ilegal. S-a obligat Maria Cebotari să nu creeze pe viitor lui Vîzîi Anatolie obstacole în exploatarea terenului. S-a încasat de la Primăria satului Hagimus, raionul Căușeni în beneficiul lui Vîzîi Anatolie 1808 lei cu titlul de cheltuieli de judecată. În rest acțiunea inițială a fost respinsă.

Prin decizia Curții Supreme e Justiție din 29.06.2011, recursul Mariei Cebotari a fost admis, fiind casată integral decizia Curții de Apel Bender din 30

septembrie 2010 și hotărîrea Judecătorei Căușeni din 23 iunie 2010, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Căușeni, în alt complet de judecată.

La 16.02.2012 Vîzîi Anatolie a depus cerere în care și-a concretizat pretențiile și anume, declararea nulității Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Novruzov Liuba, revendicarea lotului de teren acaparat de către Cebotari Maria, obligarea acesteia de a nu-i crea abtacoale în folosirea terenului, încasarea prejudiciului material în sumă de 11 704 și cheltuielilor de judecată în sumă de 6 210 lei, a obliga Primăria pentru efectuarea măsurărilor repetate în natură a sectoarelor de teren atribuite anterior prin decizia Primăriei Hagimus nr.7/4 din 15.03.1995.

Prin cererea din 06.02.2012 de concretizare a pretențiilor din cererea reconvențională, Maria Cebotari a solicitat respingerea acțiunii lui Vîzîi Anatolie ca fiind neîntemeiată și tradivă, revendicarea bunului din posesia nelegitimă a acestuia și înlăturarea abtacoalelor în exploatarea lotului, încasarea prejudiciului material în sumă de 12 000 lei. Valoarea prejudiciului material solicitat, Maria Cebotari a argumentat-o prin venitul ratat în sumă de 5 000 lei (roadă de pe 15 butași de viță de vie cu vîrsta de 8 ani), 1200 lei prejudiciu cauzat în rezultatul distrugerii în primăvara anului 2009 a stîlpilor de beton și butași de viță de vie, lucrări efectuate pentru a ara drumul, a săpa o groapă cu escavatorul pe lățimea drumului, 2000 lei prejudiciu cauzat prin distrugerea coardelor de vie, 3500 lei cheltuieli de judecată.

În ședința de judecată reclamantul Vîzîi Anatolie a concretizat pretențiile față de Cebotari Maria, solicitînd revendicarea lotului acaparat cu suprafața de 0,054 ha, restituirea prejudiciului în sumă de 19 354 lei, obligarea Primăriei de a efectua măsurările de teren în natură conform deciziei Comisiei Funciare din 26.11.1993.

Prin hotărîrea Judecătorei Căușeni din 20 noiembrie 2012 acțiunea civilă la cererea lui Vîuîi Anatolie împotriva Mariei Ceborati privind revindecarea lotului de teren acaparat nelegitim, înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului, încasarea prejudiciului cauzat a fost respinsă pe motive de tardivitate.

Capătul de cerere a lui Vîzîi Anatolie către Primăria Hagimus cu privire la obligarea să efectueze măsurări repetate a fost respinsă ca neîntemeiată.

Acțiunea reconvențională a Mariei Cebotari a fost admisă parțial, fiind revendicată din posesia nelegitimă a lui Vîzîi Anatolie în beneficiul Mariei Cebotari porțiunea de teren cu suprafața de 0,0045 ha. În rest acțiunea reconvențională a fost respinsă.

La 16.01.2013, Vîzîi Anatolie a contestat cu apel hotărîrea primei instanțe, solicitînd casarea hotărîrii Judecătorei Căușeni din 20 noiembrie 2012 și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii sale și de respingere a acțiunii reconvenționale.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 11 aprilie 2013, a fost respins apelul declarat de Vîzîi Anatolie și a fost menținută hotărîrea Judecătorei Căușeni din 20 noiembrie 2012.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului. Totodată, a fost indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 11 iunie 2013, Vîzîi Anatolie a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bender din 11 aprilie 2013 și a hotărîrii Judecătorei Căușeni din 20 noiembrie 2012 și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În argumentarea recursului recurentul a indicat că instanțele inferioare au ignorat circumstanțele cauzei, întemeindu-și concluziile doar pe faptul că acțiunea este tardivă.

În acest sens, susține că în anul 2001, Maria Cebotari benevol a cedat suprafața de teren deținută ilegal, însă în 2008 a revenit la hotarul terenului cu dimensiunile indicate în titlu, iar cererea de chemare în judecată a înaintat-o la 23.07.2009, adică în interiorul termenului de 3 ani.

Totodată, recurentul a reiterat și argumentele de fapt ale pricinii, menționînd că instanțele eronat le-au dat apreciere.

Cebotari Maria a prezentat referință pe marginea recursului declarat, prin care a solicitat respingerea acestuia ca neîntemeiat.

Potrivit art. 440 alin. (2) CPC, recursul înaintat de Vîzîi Anatolie a fost considerat admisibil și transmis spre examinare într-un complet din 5 judecători.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în instanța de apel și verificînd, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de intimat, legalitatea deciziei atacate, Colegiul conchide netemeinicia lui, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC al RM instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Decizia recurată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și este bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ este considerată legală și întemeiată.

Potrivit materialelor cauzei, Vîzîi Anatolie a înaintat o cerere de chemare în judecată, ulterior modificată și concretizată, către Cebotari Maria privind revindecarea lotului de teren acaparat ilegal, înlăturarea obstacolelor de folosire a terenului și încasarea prejudiciului și către Primăria s. Hagimus privind obligarea efectuării măsurărilor repetate în natură a sectoarelor de teren.

Maria Cebotari a înaintat cerere reconvențională către Vîzîi Anatolie privind revindecarea bunului din posesie nelegitimă, înlăturarea obstacolelor la folosirea terenului și încasarea prejudiciului cauzat.

Instanțele au respins acțiunea reclamantului Vîzîi Anatolie ca nefondată și tardivă, iar cererea reconvențională a fost admisă parțial.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ susține soluția instanțelor ierarhic inferioare ca fiind legală și întemeiată, pornind de la următoarele.

Astfel, instanța de recurs consideră că instanțele corect au respins cerința lui Vîzîi Anatolie privind revindecarea lotului de teren acaparat ilegal, înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului și încasarea prejudiciului cauzat, ca fiind depusă tardiv.

Potrivit materialelor cauzei, Colegiul constată cu certitudine că, la 29.09.1999, Primăria Hagimus a eliberat Liubei Novruzov, în baza deciziei nr. 7/4

din 15.03.1995, Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.041894, prin care i s-a repartizat în proprietate privată pământul cu suprafața 1,0397 ha cu hotarele indicate în plan (f.d. 24-25, vol. I), trecut în Registrul cadastral al deținătorilor de terenuri cu nr.876 din 15.03.1995 și înregistrat la OCT Căușeni la 08.11.1999 (f.d. 27, vol. I).

La 09.11.1999, prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 2283, Cebotari Maria a cumpărat de la Novruzov Liuba terenul agricol cu suprafața 1,0397 ha, contract care fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile la aceeași dată cu numărul cadastral 717114001 (f.d. 22, vol. I).

Primăria s. Hagimus, r-l Căușeni, în baza deciziei nr.4/4 din 18 noiembrie 1994, a eliberat Galinei Sandu la 02 martie 2000 Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, prin care i-a repartizat în proprietate privată teren agricol cu suprafața 1,0501 ha cu hotarele indicate în plan, trecut în Registrul cadastral al deținătorilor de terenuri cu nr.416 din 02.12.1994, înregistrat la OCT Căușeni cu nr cadastral 2717114004 din 02.03.2000 (f.d. 8, vol. I).

La 22.06.2000, Vîzîi Anatolie a cumpărat de la Sandu Galina terenul agricol nominalizat cu suprafața 1,0501 ha (f.d. 7, vol. I), înregistrat fiind la OCT Căușeni la 10.07.2000.

După cum susține însăși recurentul în cererea de recurs, despre încălcările hotarelor dintre terenurile în litigiu, Vîzîi Anatolie a afla încă în 2001, atunci când comisia Primăriei Hagimus a efectuat măsurări la fața locului.

Potrivit art. 267 alin. (1) CC, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art. 271 CC, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond.

Potrivit art. 272 alin. (1) CC, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Astfel, pornind de la prevederile normelor de drept evocate supra, Colegiul conchide că instanțele ierarhic inferioare corect au concluzionat asupra tardivității acțiunii lui Vîzîi Anatolie.

Or, data nașterii dreptului la acțiune pentru Vîzîi Anatolie este anul 2001, atunci cînd a aflat, în urma efecturării de către comisia Primăriei Hagimus a măsurărilor, despre încălcările hotarelor dintre terenurile în litigiu.

În acest sens, faptul că Cebotari Maria a cedat benevol porțiunea de teren litigioasă, iar ulterior, în anul 2008, a revenit la hotarele indicate în Titlu, nu constituie temei de întrerupere a curgerii termenului de prescripție. Cu atît mai mult că însăși recurentul recunoaște că intimata a revenit la hotarele indicate în Titlu, adică a revenit la exercitarea dreptului său de proprietate asupra unui bun, la baza dimensiunilor căruia este plasat un act juridic valabil (Titlul).

Prin urmare, faptul că în urma măsurărilor din 2001, Cebotari Maria a cedat benevol porțiunea de teren litigioasă, nu poate fi apreciat drept acțiuni de recunoaștere a acaparării ilegale, așa cum pretinde recurentul și, în consecință, nu a dus la întreruperea termenului de prescripție.

Tot din considerentele menționate, Colegiul consideră ca tardivă și cerința de obligare a Primăriei Hagimus să efectueze măsurări a terenurilor conform deciziei nr. 7/4 din 15.03.1995. Or, toate acțiunile impuse a fi întreprinse, legate de

dimensiunile loturilor litigioase, s-au prescris, începutul acestui termen fiind în 2001, atunci când Vîzîi Anatolie a aflat despre încălcarea dreptului său.

În speța respectivă, Cebotari Maria a invocat omiterea prescripției de către Vîzîi Anatolie, aceasta fiind un mijloc de apărare a pîrtei împotriva reclamantului care decurge din principiul disponibilității, principiul independenței și inițiativei în obținerea, exercitarea și apărarea drepturilor civile, principiu de care instanța este obligată să țină cont.

Odată ce e dovedit cu certitudine că Vîzîi Anatolie a omis termenul de prescripție și pîrîta a invocate aceasta întru apărarea sa, se consider stins dreptul subiectiv la apărarea intereselor pe calea acțiunii civile și acțiunea urmează a fi respinsă fără a se intra în dezbateră fondului cauzei. Prin aceasta se va respecta dreptul la apărare a pîrîtului, or, prin respectarea prescripției, legislatorul garantează apărarea drepturilor ambelor părți, pentru reclamant – dreptul la acțiune, pentru pîrît – dreptul la apărare împotriva reclamantului.

În consecință, sub aspectul expus, Colegiul conchide că acțiunea lui Vîzîi Anatolie urmează a fi respinsă doar pe motivul omiterii prescripției. Astfel că instanțele nu au fost în drept să se expună și pe fond, or, într-un stat de drept în care drepturile și libertățile persoanei sunt proclamate valori supreme, prescripția este menită să asigure protecția efectivă a drepturilor și intereselor legitime a persoanelor fizice și juridice.

În acest context, condițiile stabilite de legiuitor (art. 267 CC) pentru exercitarea dreptului la acțiune în interiorul termenului de prescripție, trebuie să asigure o îmbinare echitabilă a intereselor persoanelor fizice și juridice, inclusiv dreptul de a fi examinată cauza în mod echitabil.

Dreptul la un proces echitabil include respectarea principiului egalității armelor. Aceasta presupune posibilități procesuale egale pentru părțile în process, indiferent de calitatea lor.

Astfel că fiecare parte, atît reclamantul, cît și pîrîtul, trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza, în condiții care să n-o plaseze într-o situație net dezavantajoasă sau mai avantajoasă în raport cu adversarul său. Între părți trebuie să se mențină un echilibru corect.

Întru argumentarea suplimentară a concluziei enunțate că nu poate fi examinat fondul cauzei atunci cînd este depășit termenul de prescripție, Colegiul invocă jurisprudența CEDO, specificînd Hotărîrea din 18.03.2008 în cauza *Dacia vs Moldova*, p. 77, potrivit căreia instanțele judecătorești naționale i-au permis Procurorului General, care a acționat în numele Cancelariei de Stat, să înainteze acțiunea sa împotriva întreprinderii reclamate, deși termenul general de prescripție a expirat. Instanțele judecătorești naționale au examinat litigiul. Mai mult, Curtea consideră că înrăutățirea unei situații juridice, care a devenit irevocabilă datorită aplicării termenului de prescripție sau care – după cum este în această cauză – ar fi trebuit să devină irevocabilă dacă termenul de prescripție s-ar fi aplicat fără discriminare în favoarea statului, este incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice (a se vedea *mutatis mutandis*, *Popov vs Moldova* (no. 2), nr. 19960/04, §53, 6 decembrie 2005).

În această ordine de idei, Colegiul conchide că instanțele corect au concluzionat despre tardivitatea pretențiilor reclamantului.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ atestă că motivele de casare invocate de recurent nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării recursului și acesta urmează a fi respins ca nefondat.

Ținând cont de cele expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Vîzîi Anatolie.

Se menține decizia Curții de Apel Bender din 11 aprilie 2013, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Vîzîi Anatolie către Cebotari Maria privind revindecarea lotului de teren acaparat ilegal, înlăturarea obstacolelor de folosire a terenului și încasarea prejudiciului și către Primăria s. Hagimus privind obligarea efectuării măsurărilor repetate în natură a sectoarelor de teren și cererea reconvențională a Mariei Cebotari către Vîzîi Anatolie privind revindecarea bunului din posesie nelegitimă, înlăturarea obstacolelor la folosirea terenului și încasarea prejudiciului cauzat.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Tatiana Răducanu

Iuliana Oprea